

Monitoring Legislacji Krajowej

Konsultacje krajowych aktów prawnych – monitoring legislacji ZPPM

w okresie od 27 maja do 2 czerwca 2024 roku

Raport na dzień 3 czerwca 2024 roku

I. Projekty aktów prawnych

W omawianym okresie Rządowe Centrum Legislacji opublikowało 7. projektów ustaw oraz 19. projektów rozporządzeń Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów oraz poszczególnych Ministrów.

Przeprowadzono konsultacje 5. projektów ustaw i 9. projektów rozporządzeń dotyczących podmiotów członkowskich (pracodawcy, przedsiębiorcy, JST) zrzeszonych w Związku. Zostały one omówione w tekście poniżej.

Projekty ustaw:

1. Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (numer z wykazu: UC33)

Projektowana ustawa o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw wprowadza m.in. zmiany w:

- ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54), zwanej „ustawą Poś”,
- ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609), zwanej „ustawą o samorządzie gminnym”,
- ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977, z późn. zm.), zwanej „ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym”,
- ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336, z późn. zm.), zwanej „ustawą o ochronie przyrody”,
- ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2023 r. poz. 846, z późn. zm.), zwanej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”,
- ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2024 r. poz. 324), zwanej „ustawą o zasadach prowadzenia polityki rozwoju”,
- ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, z późn. zm.), zwanej „ustawą ooś”,
- ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (Dz. U. z 2023 r. poz. 2496), zwanej „ustawą o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków”,
- ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2022 r. poz. 673), zwanej „USZE”.

Projekt, wprowadzając zmiany we wskazanych ustawach, ma na celu wsparcie przedsięwzięć prośrodowiskowych prowadzonych zarówno na szczeblu centralnym jak i samorządowym, w szczególności mając na uwadze działania dotyczące adaptacji do zmian klimatu, poprawy jakości powietrza oraz usprawnienia systemu zarządzania emisjami.

Ograniczenie skutków pogłębiających się zmian klimatu w miastach ma bezpośredni wpływ nie tylko na życie obywateli, ale także dynamiczny rozwój gospodarczy kraju oraz regionów. To samo odnosi się do prawa do oddychania czystym powietrzem. W tym celu zaproponowane zostały odpowiednie przepisy, które pozwolą na dalszą efektywną realizację przedsięwzięć mających na celu ograniczenie negatywnego wpływu sektora mieszkalnictwa na stan powietrza oraz jeszcze efektywniejszą realizację narzędzi finansowych dedykowanych temu zadaniu.

Do zasadniczych celów ustawy należy m.in. wprowadzenie rozwiązań służących wzmocnieniu aspektów transformacji ekologicznej i klimatycznej miast. Projektowane rozwiązania wpisują się w szerokie spektrum działań realizowanych przez Ministra Klimatu i Środowiska w zakresie klimatu i zrównoważonego rozwoju.

Zasadne jest także stworzenie przestrzeni prawnej dla opracowania i wdrażania przez miasta planów adaptacji do zmian klimatu, a także powiązania tych planów z innymi dokumentami strategicznymi i planistycznymi na poziomie lokalnym.

Aby rozwiązać przedstawione problemy, zdecydowano się na wprowadzenie zmian polegających na:

- doprecyzowaniu przygotowywanej przez samorząd województwa polityki rozwoju województwa o kontekst prowadzenia działań na rzecz ochrony klimatu oraz działań adaptacyjnych, zmniejszających podatność na zmiany klimatu,
- wprowadzeniu obowiązku opracowania miejskich planów adaptacji do zmian klimatu przez miasta o liczbie mieszkańców równej lub większej niż 20 tys.,
- określeniu działań zmniejszających podatność na zmiany klimatu, a w szczególności rekomendacji i wniosków zawartych w miejskich planach adaptacji do zmian klimatu, jako jednego z kluczowych elementów polityki przestrzennej,
- doprecyzowaniu przepisów ustawy o ocie dotyczących zakresu oraz elementów niezbędnych oceny oddziaływania na środowisko w obszarze dotyczącym analiz klimatycznych (wprowadzenie obowiązku wykonania analizy podatności przedsięwzięcia na zmiany klimatu, obejmującej analizę narażenia oraz odporności przedsięwzięcia na zmiany klimatu, zgodnie z treścią dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniającej dyrektywę 2011/52/UE w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, zwanej dalej „dyrektywą o ocie”, (Dz. Urz. UE L 26 z 28.01.2012, str. 1, z późn. zm.)).

Projekt ustawy wprowadza także dodatkowe mechanizmy wspierające realizację przedsięwzięć proekologicznych w miastach oraz na pozostałych obszarach kraju, w których są stwierdzone przekroczenia poziomów dopuszczalnych i docelowych dla substancji objętych systemem monitoringu jakości powietrza, nie tylko przez wydłużenie czasu na realizację działań naprawczych określonych w programach ochrony powietrza, ale także uatrakcyjnienie warunków realizacji Programu „Stop Smog” oraz Programu Priorytetowego „Czyste Powietrze”, które są dedykowane dofinansowaniu m.in. wymiany urządzeń lub systemów grzewczych na spełniające standardy niskoemisyjne, likwidacji urządzeń lub systemów grzewczych oraz przyłączeniu do sieci ciepłowniczej, elektroenergetycznej lub gazowej oraz kompleksowej termomodernizacji jednorodzinnych budynków mieszkalnych. W wyniku wejścia w życie przepisów ustawy w tym zakresie, nastąpi usprawnienie realizacji przedsięwzięć w ramach Programu „Stop Smog” i Programu Priorytetowego „Czyste Powietrze”, a co za tym idzie nastąpi nie tylko dalsza poprawa stanu powietrza, ale także ograniczenie wielkości emisji gazów cieplarnianych do powietrza.

Projekt ustawy zmienia również termin opracowania przez zarząd województwa projektu aktualizacji programu ochrony powietrza, o którym mowa w art. 91 ust. 9c ustawy Poś. Ponadto

projekt doprecyzowuje sposób ustalania wysokości przeciętnego miesięcznego dochodu z gospodarstwa rolnego na potrzeby wydania zaświadczenia o dochodach, o którym mowa w art. 411 ust. 10g ustawy Poś.

Jednocześnie zmiany wprowadzane w ustawie o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków pozwolą na dostosowanie Programu „Stop Smog” do obecnych realiów ekonomicznych i urealnienie wydatków ponoszonych na wymianę źródeł ciepła i termomodernizację przez gminy. Obecnie wskazany w ustawie średni koszt realizacji przedsięwzięcia niskoemisyjnego w jednym budynku mieszkalnym jednorodzinny nie pozwala w pełni na realizację przedsięwzięć niskoemisyjnych. Konieczne jest również zwiększenie współfinansowania ze środków Funduszu Termomodernizacji i Remontów przy równoczesnym zmniejszeniu zaangażowania gminy. Proponowane zmiany uwzględniają oczekiwania podmiotów realizujących obecnie przedsięwzięcia niskoemisyjne, które wyrażają zainteresowanie przystąpieniem do programu.

Wprowadzane są również zmiany w USZE, które mają na celu uporządkowanie ustawowych zadań wykonywanych przez Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami (KOBiZE). Proponowane zmiany w zakresie terminów zadań wykonywanych przez KOBiZE pozwolą usprawnić jego pracę oraz uelastyczyć wykonywanie rozległego zakresu realizowanych zadań ustawowych, co z kolei pozwoli na wydłużenie okresu prac nad przygotowaniem dokumentów i raportów m.in. obejmujących swoim zakresem gazy cieplarniane i inne zanieczyszczenia powietrza. Dodatkowo zaproponowane zmiany stanowią doprecyzowanie przepisów. Ze względu na przewidziany w obecnym brzmieniu USZE jedynie tryb pełnej aktualizacji Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza, który należy stosować zarówno w przypadku, gdy z prognoz wielkości emisji lub inwentaryzacji emisji wynika, że krajowe cele redukcyjne nie są spełnione lub istnieje ryzyko ich nieosiągnięcia proponuje się doprecyzowanie przepisów tak, żeby w przypadku możliwości nieosiągnięcia celów redukcyjnych – aktualizowane były jedynie strategie i środki dotyczące redukcji emisji zawarte w tym programie. Dokumenty te służą do monitorowania wyników prowadzonych działań na rzecz ograniczania zanieczyszczenia powietrza i zmniejszania emisji gazów cieplarnianych jak i zwiększania odporności ekosystemów także na terenach zurbanizowanych.

Projekt ustawy na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-ustawy-o-zmianie-ustawy-pos-oraz-niektorych-innych-ustaw/>

2. Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (numer z wykazu: UD36)

Rozwój gospodarki wodorowej został uznany za jeden z priorytetów realizacji Europejskiego Zielonego Ładu, którego głównym celem jest osiągnięcie neutralności klimatycznej Europy do 2050 r. W lipcu 2020 r. Komisja Europejska opublikowała Strategię w zakresie wodoru na rzecz Europy neutralnej dla klimatu (dalej jako: Strategia Wodorowa UE), która wyznacza strategiczne ramy wdrażania europejskiej gospodarki wodorowej. Na gruncie Strategii Wodorowej UE za wodór odnawialny został uznany wodór wytwarzany w drodze elektrolizy wody, do której została wykorzystana energia elektryczna ze źródeł odnawialnych. Wodór odnawialny może być wytwarzany również w procesie reformingu biogazu lub biochemicznego przekształcania biomasy, pod warunkiem spełniania wymogów zrównoważonego rozwoju. Za wodór niskoemisyjny uznano wodór wytwarzany z paliw kopalnych przy zastosowaniu technologii wychwytywania CO₂ oraz wodór powstały w procesie elektrolizy wody ze znacznym ograniczeniem emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia. Obowiązujące aktualnie przepisy prawa krajowego nie odpowiadają na potrzeby związane ze skutecznym wdrażaniem założeń PSW oraz wynikające z dynamicznie rozwijającego się rynku wodoru w Europie i na świecie. Polska obecnie jest trzecim w Europie producentem wodoru. Produkcja wodoru odbywa się jednak wyłącznie z wykorzystaniem paliw kopalnych na potrzeby własne

przedsiębiorstw. Zachowanie istotnej pozycji europejskiego producenta wodoru oraz utrzymanie konkurencyjności polskiej gospodarki wymaga uregulowania zagadnień związanych z pełnym łańcuchem wartości gospodarki wodorowej w polskim porządku prawnym.

Celem regulacji jest rozwiązanie problemu polegającego na braku regulacji dla sektora wodoru, którego skutkiem jest ograniczenie w rozwoju rynku wodoru oraz niepewność inwestycyjna.

Projekt *ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw* (dalej jako: projekt ustawy) umożliwi realizację celu 6. „Stworzenie stabilnego otoczenia regulacyjnego” PSW. Nowelizacja Prawa energetycznego stanowi część pakietu legislacyjnego zwanego *Konstytucją dla wodoru*, którego głównym celem jest stworzenie ram regulacyjnych funkcjonowania rynku wodoru

w Polsce. Zawarte w nim przekrojowe zmiany zakładają m.in.:

- wprowadzenie siatki pojęć w Prawie energetycznym koniecznych do rozwoju i funkcjonowania rynku wodoru w Polsce,
- utworzenie ram umożliwiających międzysektorową działalność w zakresie gazu ziemnego i wodoru,
- stworzenie zasad certyfikacji i wyznaczania operatorów wodorowych,
- uregulowanie zasad koncesjonowania działalności związanej z magazynowaniem wodoru,
- zaprojektowanie zasad funkcjonowania systemów wodorowych,
- wprowadzenie systemowych mechanizmów wsparcia dla prowadzenia działalności badawczo-rozwojowej dla projektów z zakresu technologii wodorowych,
- propozycję uproszczeń dla podmiotów inwestujących w rozwój systemu wodorowego.

Projekt nowego pakietu gazowego kładzie silny nacisk na regulację i budowę konkurencyjnego rynku wodoru do 2030 r. Wprowadza nie tylko definicję gazów odnawialnych i „gazów niskoemisyjnych” oraz unijny system certyfikacji wodoru, ale także proponuje kompleksowe uregulowanie rynku tego paliwa. Zakłada on w tym zakresie m.in. powołanie „Europejskiej sieci operatorów sieci wodorowych” (ENNOH), na wzór istniejącej ENTSOE, zrzeszającej operatorów sieci gazowych, czy ENTSO-E, zrzeszającej operatorów systemów przesyłowych energii elektrycznej. Zadania ENNOH będą obejmować m.in. sporządzanie odpowiednich kodeksów sieci, publikowanie niewiążącego dziesięcioletniego planu rozwoju sieci (TYNDP), w tym europejskiej prognozy na zapotrzebowanie dostaw, a także ogólnounijne, niewiążące dziesięcioletnie plany rozwoju sieci dla sektora wodoru, w oparciu o istniejącą i prognozowaną podaż i popyt, po konsultacji ze wszystkimi odpowiednimi zainteresowanymi stronami. W tym celu Państwa Członkowskie powinny w terminie 2 lat od wejścia w życie rewizji dyrektywy nowego pakietu gazowego zapewnić funkcjonowanie operatorów systemów przesyłowych wodorowych na zasadach rozdziału dla operatorów systemów przesyłowych gazu (TSO). Projekt nowego pakietu gazowego zakłada jednak pewną elastyczność, a Państwa Członkowskie mogą wdrożyć model rozdziału własnościowego (OU), ale mają również możliwość wyboru modelu niezależnego operatora systemu (ISO) lub modelu niezależnego operatora systemu przesyłowego (ITO). Operatorzy systemów wodorowych będą mogli składać wnioski o przystąpienie do ENNOH od początku procedury ich certyfikacji. Jednocześnie w stosunku do systemów wodorowych przewidziano regulowany model dostępu stron trzecich do sieci (TPA), przy czym do 2032 r. państwa członkowskie będą miały możliwość stosowania modelu negocjowanego dostępu stron trzecich (nTPA). Ponadto operator świadczący usługi w zakresie wodoru będzie musiał posiadać odrębne regulowane bazy aktywów (RBA).

Projekt ustawy na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-ustawy-o-zmianie-ustawy-prawo-energetyczne-oraz-niektorych-innych-ustaw/>

3. Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z udzielaniem pomocy de minimis
(numer z wykazu: UD63)

Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z udzielaniem pomocy *de minimis* ma na celu dostosowanie przepisów niektórych ustaw do zmian wynikających z wejścia w życie z dniem 1 stycznia 2024 r. dwóch aktów prawnych:

- rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 2023/2831 z 15.12.2023), zwanego „rozporządzeniem Komisji (UE) 2023/2831”,
- rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2832 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym (Dz. Urz. UE L 2023/2832 z 15.12.2023), zwanego „rozporządzeniem Komisji (UE) 2023/2832”.

Projekt przewiduje zmiany w niektórych ustawach polegające przede wszystkim na aktualizacji odesłań do obecnie obowiązujących rozporządzeń określających warunki udzielania pomocy *de minimis*, tj. rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831 oraz rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2832, lub też na wprowadzeniu ogólnego odwołania do właściwych przepisów unijnych określających warunki udzielania pomocy *de minimis*. W tym zakresie odpowiednie zmiany zostaną wprowadzone w następujących ustawach:

- ustawa z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (art. 1 projektu),
- ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (art. 2 projektu),
- ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (art. 3 projektu),
- ustawa z dnia 26 października 1995 r. o społecznych formach rozwoju mieszkalnictwa (art. 4 projektu),
- ustawa z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (art. 5 projektu),
- ustawa z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (art. 6 projektu),
- ustawa z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (art. 7 projektu),
- ustawa z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych (art. 9 projektu),
- ustawa z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (art. 12 projektu),
- ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (art. 13 projektu),
- ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w prawo własności tych gruntów (art. 14 projektu),
- ustawa z dnia 17 stycznia 2019 r. o Fundacji Platforma Przemysłu Przyszłości (art. 15 projektu),
- ustawa z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej (art. 16 projektu),
- ustawa z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu (art. 18 projektu).

Natomiast, zmiany w zakresie okresu, za który powinny być przedstawiane zaświadczenia lub oświadczenia o pomocy *de minimis*, zostaną wprowadzone w następujących ustawach:

- ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (art. 8 projektu),
- ustawa z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (art. 10 projektu),
- ustawa z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (art. 11 projektu),
- ustawa z dnia 4 listopada 2022 r. o kooperatywach mieszkaniowych oraz zasadach zbywania nieruchomości należących do gminnego zasobu nieruchomości w celu wsparcia realizacji inwestycji mieszkaniowych (art. 17 projektu),
- ustawa z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu (art. 18 projektu).

Ponadto w przypadku niektórych z ww. ustaw konieczne jest wprowadzenie odpowiednich zmian w zakresie informacji przedstawianych przez podmioty ubiegające się o pomoc de minimis. Należy bowiem wskazać, że w związku z wejściem w życie ww. rozporządzeń Komisji Europejskiej zmianie uległ m.in. sposób obliczania 3-letniego okresu przy sumowaniu limitu pomocy de minimis z lat podatkowych (bieżący rok podatkowy oraz dwa poprzednie lata podatkowe) na okres 3 minionych lat. Wobec tego zasadne jest dostosowanie w części ustaw okresu, za który powinny być przedstawiane przed podmioty ubiegające się o pomoc zaświadczenia lub oświadczenia o otrzymanej pomocy de minimis.

W szczególności zmiana w zakresie informacji przedstawianych przez podmioty ubiegające się o pomoc de minimis zostanie wprowadzona w będącej we właściwości Prezesa UOKiK ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej. Art. 37 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy zobowiązuje podmiot ubiegający się o pomoc de minimis do przedstawienia wraz z wnioskiem o jej udzielenie wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis oraz pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu dwóch poprzedzających go lat podatkowych, albo oświadczenia o wielkości tej pomocy otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie. Wskazany w ustawie okres, za który przedstawiana są zaświadczenia lub oświadczenia o otrzymanej pomocy de minimis, jest zatem niezgodny z obecnie obowiązującymi rozporządzeniami Komisji Europejskiej określającymi warunki udzielania pomocy de minimis.

Projekt ustawy na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-ustawy-o-zmianie-niektorych-ustaw-zwiazanych-z-udzielaniem-pomocy-de-minimis/>

4. Projekt ustawy o zdrowiu zwierząt (numer z wykazu: UC40)

Głównym celem projektu ustawy o zdrowiu zwierząt jest wprowadzenie do polskiego porządku prawnego rozwiązań służących stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, z późn. zm.). Od 21 kwietnia 2021 r. zagadnienie szeroko rozumianego zwalczania chorób zwierząt, w tym ich likwidacji i zapobiegania rozprzestrzenianiu się, rejestracji podmiotów i zakładów oraz zatwierdzania zakładów zajmujących się utrzymywaniem zwierząt i produktami, a także warunki przemieszczania i przywozu zwierząt i produktów w zakresie istotnym z punktu widzenia zwalczania chorób zwierząt, są regulowane przepisami rozporządzenia (UE) 2016/429. Powyższe rozporządzenie ma bezpośrednie zastosowanie w polskim porządku prawnym, niemniej jednak wymaga wprowadzenia na poziomie krajowym odpowiednich regulacji, które w szczególności usystematyzują kompetencje poszczególnych organów urzędowej kontroli w procesie jego stosowania oraz usprawnią ten proces na poziomie krajowym.

Zakres zmian determinowany aktem unijnym, z uwagi na rozległy charakter, wymaga uchylecia większości przepisów obowiązującej ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt i zastąpienia jej nowym aktem prawnym również o charakterze ustawowym. Aktualnie obowiązująca ustawa transponowała do polskiego porządku prawnego unijne decyzje i dyrektywy, a projektowana wykonuje przepisy rozporządzeń unijnych, które mają zasięg ogólny i są bezpośrednio stosowane, co wymusza potrzebę przeformułowania przepisów krajowych w znaczącym zakresie.

W dotychczasowej ustawie o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt proponuje się tymczasowe utrzymanie w mocy jedynie niektórych regulacji dotyczących: niehandlowego przemieszczania zwierząt towarzyszących podróżnym, przemieszczania zwierząt cyrkowych oraz zasad stosowania substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym.

Projektowana regulacja, w porównaniu do obecnie obowiązujących krajowych przepisów w zakresie ochrony zdrowia zwierząt oraz zwalczania chorób zwierząt, służy wykonaniu rozporządzenia (UE) 2016/429, które określa środki i tryb zwalczania chorób zwierząt, warunki i wymagania przy przemieszczaniu zwierząt i produktów oraz wymagania i warunki w zakresie utrzymywania zwierząt. Przepisy te wiążą w całości i są bezpośrednio stosowane, stąd nie wymagają wykonania w przepisach krajowych.

W związku z powyższym proponuje się, żeby przepisy projektowanej ustawy, w zakresie zwalczania chorób zwierząt wynikającym z przepisów UE, określały sposób:

1) realizacji przez podmioty obowiązków wynikających bezpośrednio z rozporządzenia (UE) 2016/429;

2) wprowadzania przez odpowiednio powiatowego lekarza weterynarii, wojewodę, granicznego lekarza weterynarii oraz ministra właściwego do spraw rolnictwa środków przy podejrzeniu lub stwierdzeniu chorób kategorii A, B oraz C.

Analogicznie do aktualnego stanu prawnego, wojewoda albo minister właściwy do spraw rolnictwa w sytuacji, gdy wymagane będzie ustanowienie obszaru przekraczającego odpowiednio obszar powiatu lub województwa i wprowadzenie na takim obszarze nakazów, zakazów lub ograniczeń, utrzymają upoważnienia do realizacji tego rodzaju działań w drodze rozporządzenia (w przypadku wojewody – o charakterze aktu prawa miejscowego);

3) opracowywania i aktualizacji planów gotowości oraz przeprowadzania ćwiczeń symulacyjnych, odpowiadający przepisom dotychczasowym, tj. art. 54 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;

4) opracowywania i realizacji programów w zakresie likwidacji, kontroli lub monitorowania chorób zwierząt -projektowane przepisy przewidują uproszczenie sposobu wprowadzania do realizacji programów zwalczania chorób zwierząt, co obecnie odbywa się na zasadach określonych w art. 57 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zwierząt. Aktualnie realizacja takich programów wymaga każdorazowo wydania rozporządzenia ministra właściwego do spraw rolnictwa. Projektowana ustawa przewiduje uproszczenie tego procesu poprzez ogłoszenie w Dzienniku Urzędowym MRiRW komunikatu o zatwierdzeniu tego rodzaju programów przez Komisję Europejską;

5) opracowania programu nadzoru, o którym mowa w art. 26 rozporządzenia (UE) 2016/429, w oparciu o przyjętą koncepcję w odniesieniu do umieszczonych w wykazie i nowo występujących chorób, w szczególności w celu oceny lub utrzymania statusu obszaru wolnego od danej choroby oraz w związku z przemieszczaniem zwierząt. Projektowane rozwiązanie uwzględnia przy tym między innymi dotychczasowe regulacje odnoszące się do przeprowadzania badań kontrolnych zakażeń zwierząt w celu oceny stanu epizootycznego wskazane w art. 58 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;

6) przekazywania informacji o chorobach, który odpowiada sposobowi i trybowi określonymu w art. 51 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

Zmiany proponowane w ustawie o ochronie zwierząt dotyczą przede wszystkim regulacji odnoszących się do schronisk dla zwierząt. Po wejściu w życie ustawy wymagania dla schronisk dla zwierząt będą określone w ustawie o ochronie zwierząt i w rozporządzeniu wydanym na jego podstawie. Dotychczas takie wymagania były określane na podstawie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, co aktualnie nie odpowiada celom takich regulacji, które skupiają się, oprócz wymagań z zakresu zdrowia zwierząt, w głównej mierze na wymaganiach z obszaru dobrostanu.

Projekt ustawy na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-ustawy-o-zdrowiu-zwierzat/>

5. Projekt ustawy o Radzie Fiskalnej (numer z wykazu: UC48)

30 kwietnia 2024 r. weszły w życie nowe przepisy dyrektywy Rady (UE) 2024/1265 z dnia 29 kwietnia 2024 r. zmieniającej dyrektywę 2011/85/UE w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich.

Głównym celem projektu jest powołanie Rady Fiskalnej, która pełniłaby funkcję polskiej niezależnej instytucji fiskalnej w rozumieniu dyrektywy Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 306 z 23.11.2011, str. 41, z późn. zm.). Zmiana unijnych przepisów nakłada na państwa członkowskie obowiązek posiadania niezależnych instytucji fiskalnych (IFI – Independent Fiscal Institution). Obecnie Polska nie posiada organu spełniającego określone w nowych przepisach wymogi dotyczące IFI.

Rada Fiskalna będzie pełniła funkcję niezależnej instytucji doradczo-ekspertycznej w zakresie prognoz makroekonomicznych, a także przestrzegania ich zgodności z regułami fiskalnymi. Rada składać się będzie z niezależnych osób posiadających niezbędną wiedzę i doświadczenie. Rada Fiskalna, monitorując działania związane z finansami publicznymi, ma przyczynić się do zwiększenia transparentności oraz poprawy jakości zarządzania budżetem państwa, opiniując projekty dokumentów budżetowych. Jednym z efektów działalności Rady będzie również poprawa jakości debaty publicznej, poprzez wnoszenie eksperckiego głosu dot. diskutowanych rozwiązań z zakresu finansów publicznych/polityki fiskalnej.

Dodatkowo z końcem kwietnia br. weszła w życie zmiana przepisów UE dotyczących zarządzania gospodarczego (tj. nadzoru nad finansami publicznymi państw członkowskich i koordynacji ich polityk gospodarczych), mająca w swoich założeniach zwiększyć stabilność finansów publicznych oraz wzmocnić zrównoważony i inkluzywny wzrost gospodarczy. Prawo UE nie będzie już wymagać opracowywania przez państwa członkowskie programów stabilności lub konwergencji oraz przesyłania tych programów do instytucji UE.

Projektowana ustawa tworzy Radę Fiskalną oraz określa zakres jej działania i zasady funkcjonowania.

Celem działalności Rady będzie realizowanie zadań określonych dyrektywą Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich, w szczególności poprzez:

1. ocenę prognoz makroekonomicznych, wykorzystywanych na potrzeby ustawy budżetowej oraz średniookresowych planów budżetowo-strukturalnych.
2. opiniowanie zgodności ustawy budżetowej z krajowymi i unijnymi regułami fiskalnymi.
3. ocenę spójności i efektywności krajowych ram budżetowych.

Skład Rady Fiskalnej będzie liczył 7 osób. Na czele Rady stać będzie Przewodniczący Rady Fiskalnej, posiadający jednego Zastępcę. Skład Rady będzie wybierany przez zróżnicowany krąg podmiotów, tj. po jednym członku wyznaczonym przez Prezydenta RP, kolegium NIK, sejmową komisję właściwą do spraw budżetu, Ministra Finansów, przedstawicieli organizacji związkowych, przedstawicieli organizacji pracodawców oraz przedstawicieli organizacji jednostek samorządu terytorialnego. Członkiem Rady będzie mogła zostać osoba spełniająca

kryteria niezależności i kompetencji wynikających z wykształcenia oraz doświadczenia w zakresie finansów publicznych, makroekonomii lub zarządzania finansami jednostek sektora finansów publicznych. Zapleczem analitycznym oraz administracyjnym Rady będzie Biuro liczące do 15 osób.

Rozpoczęcie funkcjonowania Rady planuje się na 2026 r., przy czym do tego czasu zorganizowanie Biura Rady, zatrudnienie pracowników oraz podjęcie innych czynności niezbędnych do rozpoczęcia działalności przez Biuro Rady będzie stanowiło zadanie powołanego Pełnomocnika do spraw organizacji Biura Rady Fiskalnej.

Projekt ustawy na etapie opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-ustawy-o-radzie-fiskalnej/>

Projekty rozporządzeń i innych aktów prawnych:

1. Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa alternatywnego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania lub ładowania pojazdu samochodowego takim paliwem (numer z wykazu: 1175)

Delegacja ustawowa zawarta w art. 41 ust. 6 *ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych* (Dz. U. z 2023 r. poz. 875, 1394, 1506 i 1681) nakłada na ministra właściwego do spraw energii obowiązek określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego sposobu:

- formułowania i udostępniania informacji, o których mowa w ust. 1 tego artykułu,
- oznakowania miejsc tankowania lub ładowania pojazdu samochodowego paliwem alternatywnym, w tym urządzeń służących do tankowania lub ładowania,

- biorąc pod uwagę konieczność udzielania użytkownikom pojazdów samochodowych kompletnych informacji w zakresie poszczególnych rodzajów paliw alternatywnych, a w przypadku, gdy zostały wydane odpowiednie Polskie Normy, także ich postanowienia. Na podstawie powyższej delegacji zostało wydane rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 27 sierpnia 2020 r. w *sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa alternatywnego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania lub ładowania pojazdu samochodowego takim paliwem* (Dz. U. poz. 1560), zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie oznakowania paliw alternatywnych”.

Projektowane rozporządzenie zostało opracowane na podstawie norm:

- PN-EN 16942:2016-11+A1:2021 Paliwa -- Identyfikacja zgodności pojazdu -- Graficzna forma informacji dla konsumenta;
- PN-EN 17186:2019-06 Identyfikacja zgodności pojazdów i infrastruktury -- Graficzna forma informacji dla konsumenta dotycząca zasilania pojazdów elektrycznych;
- PN-EN 15940:2023-10 Paliwa do pojazdów samochodowych -- Parafinowy olej napędowy z procesów syntezy lub uwodornienia -- Wymagania i metody w zakresie uzupełniającego oznakowania dystrybutorów na parafinowy olej napędowy.

Obecnie równolegle procedowane są projekty rozporządzeń w sprawie wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych, metod badania jakości biopaliw ciekłych oraz w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, których głównym celem jest pełne uregulowanie możliwości wytwarzania i dokonywania obrotu biowęglowodorami ciekłymi stanowiącymi samoistne paliwo i będącymi parafinowym olejem napędowym, zwanymi dalej „biowęglowodory parafinowe” na terenie Polski, a także objęcia ich pełną kontrolą systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W III kwartale 2024 r. planowane jest rozpoczęcie sprzedaży biowęglowodorów parafinowych na kilku stacjach paliwowych w Polsce.

Rekomendowanym rozwiązaniem jest wydanie nowego rozporządzenia, gdyż obecnie obowiązujące rozporządzenie w *sprawie oznakowania paliw alternatywnych* utraci moc w grudniu 2024 r. Nowe rozporządzenie powinno uwzględniać postanowienia norm PN-EN

16942:2016+A1:2021 Paliwa -- Identyfikacja zgodności pojazdu -- Graficzna forma informacji dla konsumenta, normy PN-EN 17186:2019 Identyfikacja zgodności pojazdów i infrastruktury -- Graficzna forma informacji dla konsumenta dotycząca zasilania pojazdów elektrycznych oraz normy PN-EN 15940:2023-10 Paliwa do pojazdów samochodowych -- Parafinowy olej napędowy z procesów syntezy lub uwodornienia -- Wymagania i metody badań w zakresie oznakowania dystrybutorów dla biowęglowodorów parafinowych.

W §1 projektowanego rozporządzenia określono zakres przedmiotowy rozporządzenia.

W kolejnych paragrafach określono sposób informowania i oznakowania poszczególnych paliw alternatywnych, tj. w:

- 2 - paliw gazowych, tj. LPG, CNG, LNG, wodoru;
- 3 - energii elektrycznej;
- 4 - biopaliw ciekłych typu oleju napędowego, np. B20, B100;
- 5 - biopaliw ciekłych typu benzyny silnikowej, np. E85;
- 6 - parafinowych olejów napędowych, w szczególności biowęglowodorów ciekłych stanowiących samoistne paliwo i będących parafinowym olejem napędowym.

W §7 i §8 określono grubość linii identyfikatora oraz rozmiar czcionki.

W §9 wskazano, że wzory identyfikatorów określa załącznik do rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mkis-w-sprawie-sposobu-informowania-o-rodzaju-paliwa-alternatywnego-wykorzystywanego-do-napedu-pojazdu-samochodowego-oraz-oznakowania-miejsc-tankowania-lub-ladowania-pojazdu-sam/>

2. Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie parametrów aukcji głównej dla roku dostaw 2029 oraz parametrów aukcji dodatkowych dla roku dostaw 2026 (numer z wykazu: 1178)

Projektowane rozporządzenie stanowi wypełnienie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy (Dz. U. z 2023 r. poz. 2131). Zgodnie z przedmiotowym przepisem, Minister Klimatu i Środowiska, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, określa, w drodze rozporządzenia, parametry najbliższej aukcji głównej i najbliższych aukcji dodatkowych, biorąc pod uwagę m.in. politykę energetyczną państwa, adekwatność stosowanych parametrów do potrzeb systemu, zapewnienie bezpieczeństwa systemu, równoprawne i niedyskryminacyjne traktowanie dostawców mocy oraz mając na względzie przewidywaną dostępność zdolności przesyłowych oraz ich udział w zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej.

Rozporządzenie określające parametry aukcji jest aktem prawnym, który zgodnie z art. 34 ust. 2 ustawy wydawany jest cyklicznie, nie później niż na 18 tygodni przed rozpoczęciem aukcji głównej. Projektowane rozporządzenie ma na celu określenie parametrów aukcji głównej dla roku dostaw 2029, która zostanie przeprowadzona w 2024 r. oraz parametrów aukcji dodatkowych dla roku dostaw 2026, które zostaną przeprowadzone w 2025 r.

Zapotrzebowanie na moc w aukcji to wolumen mocy, jaki powinien zostać zakupiony na dany okres dostaw tak, aby spełniony był standard bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, określony w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie wykonania obowiązku mocowego, jego rozliczania i demonstrowania oraz zawierania transakcji na rynku wtórnym (Dz. U. poz. 1455). Standard ten, rozumiany jako dopuszczalny oczekiwany czas braku pokrycia zapotrzebowania na moc elektryczną odbiorców końcowych, powiększonego o wymaganą rezerwę mocy, został określony na 3 godziny w roku. Generalnie wyliczone zapotrzebowanie na moc w danym roku, które powinno być zakontraktowane na rynku mocy dla bezpieczeństwa dostaw, zakupywane jest na pięciu aukcjach: aukcji głównej na pięć lat przed fizyczną dostawą mocy oraz na czterech kwartalnych aukcjach dodatkowych na rok przed fizyczną dostawą.

Zapotrzebowanie sieci w roku 2029 wyliczone przez PSE wyniosło dla poszczególnych kwartałów w wariantcie przyjętym w projekcie rozporządzenia:

- I kwartał – 27 610 MW,
- II kwartał – 22 805 MW,
- III kwartał – 23 363 MW,
- IV kwartał – 31 573 MW.

Zapotrzebowanie na moc w aukcji głównej zostało wyznaczone na podstawie wyników probabilistycznej oceny wystarczalności, w ramach której przeprowadzone zostały analizy określonych wariantów założeń oraz zadanych scenariuszy w ramach tych wariantów.

Warianty założeń obejmują:

- moc osiągalną źródeł wytwórczych niebiorących udziału w rynku mocy,
- występowanie strukturalnych ubytków mocy dyspozycyjnej w wyniku ograniczeń pracy sieci lub trwałych niedyspozycyjności źródeł wytwórczych.

Scenariusze w ramach wariantów dotyczą występowania lat klimatycznych i obejmują:

- roczny, godzinowy profil temperatury i związaną z tym sensytywność termiczną zapotrzebowania na moc i energię elektryczną,
- roczny, godzinowy profil współczynników wykorzystania mocy źródeł niesterowalnych, takich jak: elektrownie wiatrowe lądowe i morskie, elektrownie fotowoltaiczne.

Zapotrzebowanie na moc w ramach rynku mocy w poszczególnych kwartałach 2026 roku uwzględnia wyniki aukcji głównej oraz szacowaną moc jednostek konwencjonalnych dostępnych poza rynkiem mocy (4 958 MW) i kształtuje się następująco: 3 520 MW dla I kwartału, 1 131 MW dla II kwartału, 500 MW dla III kwartału, 842 MW dla IV kwartału.

W celu ograniczenia kosztów rynku mocy dla odbiorców przyjęto współczynnik na poziomie 1.0 dla aukcji głównej na rok 2029. W aukcjach dodatkowych na rok 2026 przyjęto również współczynnik na poziomie 1.0, tak jak w dotychczasowych aukcjach dodatkowych.

W przypadku aukcji głównej przyjęto wartość parametru wyznaczającego wielkość mocy, dla której cena osiąga odpowiednio wartość minimalną i maksymalną na poziomie 10%.

Mając na uwadze doświadczenia zebrane podczas organizacji dotychczasowych aukcji mocy oraz ze względu na konieczność zapewnienia niezbędnych działań dla prawidłowego oraz bezpiecznego przebiegu aukcji zalecane przez OSP są jednodniowe aukcje mocy. Od 2018 r. w Polsce aukcje główne przeprowadzane były w ciągu jednego dnia, ze względu na przewidziany w ustawie harmonogram. Według opinii OSP taki czas na przeprowadzenie procesów aukcyjnych był wystarczający. Mając powyższe na uwadze, maksymalną liczbę rund zarówno dla aukcji głównej jak i dla aukcji dodatkowych utrzymano obowiązujące w zeszłym roku 12 rund.

W rozporządzeniu określono prognozowane maksymalne wolumeny obowiązków mocowych dla poszczególnych stref na potrzeby aukcji głównej dla roku dostaw 2029 i aukcji dodatkowych na rok 2026, określone w oparciu analizy prognostyczne. Do analiz wykorzystano zgodnie z metodyką wydaną przez ACER próbki Monte Carlo otrzymane w ramach obliczeń ERAA 2023. Wynikiem każdej próbki był fizyczny przepływ na połączeniu albo profilu transgranicznym między strefami w poszczególnych godzinach. Jako wolumeny obowiązków mocowych dla poszczególnych stref przyjęto średni wolumen przepływu energii na połączeniu z daną strefą, w godzinach, w których poziom rezerw w KSE byłby niższy od 9%.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mkis-w-sprawie-parametrow-aukcji-glownej-dla-roku-dostaw-2029-oraz-parametrow-aukcji-dodatkowych-dla-roku-dostaw-2026/>

3. Projekt rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych (numer z wykazu: RD77)

Obecnie obowiązujące rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 października 2021 r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1960 oraz z 2023 r. poz. 1102) zostało wydane na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 530).

Zgodnie z upoważnieniem ustawowym projekt rozporządzenia przewiduje podwyższenie minimalnego poziomu wynagrodzenia zasadniczego pracowników samorządowych zatrudnionych na podstawie umowy o pracę określonego w I. Tabeli w załączniku nr 3 do rozporządzenia. W tabeli stanowisk wykorzystane są kategorie zaszeregowania od I do XVIII, zaś kategorie XIX i XX pozostają do dyspozycji pracodawcy. Natomiast zgodnie z art. 39 ustawy o pracownikach samorządowych, pracodawca określa w regulaminie wynagradzania m.in. maksymalny poziom wynagrodzenia zasadniczego we wszystkich kategoriach.

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych został opracowany w celu uaktualnienia minimalnego poziomu wynagrodzenia zasadniczego pracowników samorządowych zatrudnionych na podstawie umowy o pracę. Podwyższenie kwot minimalnego wynagrodzenia zasadniczego uatrakcyjni możliwość zatrudnienia w jednostkach samorządowych, gdyż obecne stawki nie są konkurencyjne. Nowe stawki uwzględniają wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę, która od 1 stycznia 2024 r. wynosi 4242 zł a od 1 lipca 2024 r. wyniesie 4300 zł, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 14 września 2023 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2024 r. (Dz. U. poz. 1893).

Projekt rozporządzenia ma na celu także korektę tabeli stanowisk, zgodnie z propozycjami zgłaszanymi przez pracowników samorządowych oraz przez Głównego Geodetę Kraju w odniesieniu do geodety powiatowego.

W zaproponowanej tabeli poziom minimalnego wynagrodzenia zasadniczego jest niższy do VI kat. od wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego od 1 lipca 2024 r. Pracodawca jednak będzie mógł ustalić pracownikowi uprawnionemu jedynie do wynagrodzenia zasadniczego, gwarantowaną ustawowo wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę, bowiem jest on upoważniony do określenia maksymalnego poziomu wynagrodzenia zasadniczego w regulaminie wynagrodzenia.

Należy zauważyć, że wynagrodzenie pracownika samorządowego nie może być ustalone poniżej kwoty określonej dla przypisanej mu kategorii zaszeregowania, co może oznaczać obligatoryjne podwyżki. Zatem ustalenie poziomu minimalnego wynagrodzenia zasadniczego w I kat. zaszeregowania dla pracowników samorządowych na poziomie minimalnego wynagrodzenia za pracę tj. w wysokości 4300 zł oznaczałoby 30% podwyżkę (1000 zł). W sytuacji, gdy podwyżki dla pracowników państwowej sfery budżetowej określone są na poziomie 20%.

Aktualnie minimalne wynagrodzenie za pracę poza wynagrodzeniem zasadniczym obejmuje również inne składniki wynagrodzenia i świadczenia pracownicze zaliczone do wynagrodzeń osobowych, w tym m.in. dodatek funkcyjny, premie, nagrody oraz dodatki do wynagrodzenia z wyjątkami określonymi w ustawie.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-rm-zmieniajacego-rozporzadzenie-w-sprawie-wynagradzania-pracownikow-samorzadowych-3/>

4. Projekt rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie udzielania pomocy de minimis na realizację branżowych przedsięwzięć promocyjnych wspierających eksport (numer z wykazu: RD79)

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 4a ust. 2 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, który to przepis zawiera delegację ustawową dla Rady Ministrów do określenia w drodze rozporządzeń, przeznaczenia pomocy finansowej stanowiącej pomoc publiczną, o której mowa w ust. 1 art. 4a, warunki jej dopuszczalności, tryb udzielania oraz sposób jej monitorowania, uwzględniając konieczność efektywnego i skutecznego wykorzystania tej pomocy oraz zapewnienia przejrzystości jej udzielania.

Pomoc de minimis udzielana jest dotychczas na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis. Rozporządzenie nr 1407/2013 mogło być stosowane do dnia 31 grudnia 2023 r., niemniej zgodnie z art. 7 ust. 4 tego rozporządzenia, po upływie okresu jego stosowania, wszelkie programy pomocy de minimis spełniające warunki w nim określone pozostają nim objęte przez kolejne sześć miesięcy. Tym samym, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2021 r. w sprawie udzielania pomocy de minimis na realizację branżowych przedsięwzięć promocyjnych wspierających eksport może być udzielana tylko do dnia 30 czerwca 2024 r. W dniu 1 stycznia 2024 r. weszło w życie nowe rozporządzenie Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis, które zastępuje wcześniejsze rozporządzenie nr 1407/2013 (tzw. ogólne rozporządzenie de minimis).

Projekt pozwoli na ubieganie się przedsiębiorcom o pomoc de minimis na realizację branżowych przedsięwzięć promocyjnych wspierających eksport przez:

- 1) aktualizację wskazanej podstawy prawnej na jakiej udzielana jest pomoc de minimis tj. zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) 2023/2831;
- 2) doprecyzowanie, że pomoc jest udzielana przedsiębiorcy promującemu własne produkty, towary i usługi;
- 3) wydłużenie terminu na rozpatrzenie wniosku o dofinansowanie realizacji branżowego przedsięwzięcia promocyjnego;
- 4) rozszerzenie przesłanek wykluczających możliwość ubiegania się o pomoc (na dzień złożenia wniosku otworzenie likwidacji, złożenie wniosku o zawieszenie lub wykreślenie z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, otwarcie postępowania upadłościowego lub postępowania restrukturyzacyjnego czy pozostawanie w sporze z ministrem właściwym do spraw gospodarki, przy czym chodzi o spór z ministrem właściwym do spraw gospodarki zaistniały przykładowo z powodu konieczności wyjaśnienia nieprawidłowości w związku z uzyskaną wcześniej pomocą de minimis lub złożonym wnioskiem);
- 5) doprecyzowanie, że limit pomocy jaka może zostać udzielona przedsiębiorcy na realizację branżowych przedsięwzięć promocyjnych na podstawie złożonych wniosków wynosi 125 000 zł, nie więcej niż 25 000 zł na jeden wniosek;
- 6) aktualizację wzoru wniosku o dofinansowanie kosztów realizacji branżowego przedsięwzięcia promocyjnego (Załącznik nr 1) oraz wzoru Sprawozdania z realizacji branżowego przedsięwzięcia promocyjnego (Załącznik nr 2).

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/konsultacje-publiczne-projektow-rozporzadzen-rady-ministrow-przedsiwziecia-wspierajace-eksport/>

5. Projekt rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie udzielania pomocy de minimis na realizację przedsięwzięć wydawniczych wspierających eksport (numer z wykazu: RD84)

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 4a ust. 2 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju

Przedsiębiorczości¹, który to przepis zawiera delegację ustawową dla Rady Ministrów do określenia w drodze rozporządzeń, przeznaczenia pomocy finansowej stanowiącej pomoc publiczną, o której mowa w ust. 1 art. 4a, warunki jej dopuszczalności, tryb udzielania oraz sposób jej monitorowania, uwzględniając konieczność efektywnego i skutecznego wykorzystania tej pomocy oraz zapewnienia przejrzystości jej udzielania. Rozporządzenie to określa zasady stosowania instrumentu wsparcia na realizację przedsięwzięć wydawniczych wspierających eksport. Pomoc ta udzielana jest dotychczas w formule pomocy de minimis na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis. W dniu 1 stycznia 2024 r. weszło w życie nowe rozporządzenie Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis, które zastępuje wcześniejsze rozporządzenie nr 1407/2013 (tzw. ogólne rozporządzenie de minimis).

W celu zapewnienia możliwości udzielania pomocy de minimis na podstawie rozporządzenia wydanego, zgodnie z art. 4a ust. 2 ustawy, przygotowano projekt przedkładanego rozporządzenia, którego celem jest zapewnienie możliwości udzielania pomocy de minimis na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2021 r. w sprawie udzielania pomocy de minimis na realizację przedsięwzięć wydawniczych wspierających eksport, wydanego na podstawie art. 4a ust. 2 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, konieczne jest dostosowanie przepisów krajowych do nowych rozwiązań rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831.

Projektowane przepisy przewidują, że rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2021 r. w sprawie udzielania pomocy *de minimis* na realizację przedsięwzięć wydawniczych wspierających eksport będzie obowiązywało do 30 listopada 2024 r.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/konsultacje-publiczne-projektow-rozporzadzen-rady-ministrow-przedsiwziecia-wspierajace-eksport/>

6. Projekt rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie udzielania pomocy de minimis na organizację przedsięwzięć promocyjnych wspierających eksport (numer z wykazu: RD85)

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 4a ust. 2 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, który to przepis zawiera delegację ustawową dla Rady Ministrów do określenia w drodze rozporządzeń, przeznaczenia pomocy finansowej stanowiącej pomoc publiczną, o której mowa w ust. 1 art. 4a, warunki jej dopuszczalności, tryb udzielania oraz sposób jej monitorowania, uwzględniając konieczność efektywnego i skutecznego wykorzystania tej pomocy oraz zapewnienia przejrzystości jej udzielania. Rozporządzenie to określa zasady stosowania instrumentu wsparcia na realizację przedsięwzięć promocyjnych wspierających eksport. Pomoc ta udzielana jest dotychczas w formule pomocy de minimis na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis.

W dniu 1 stycznia 2024 r. weszło w życie nowe rozporządzenie Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis, które zastępuje wcześniejsze rozporządzenie nr 1407/2013 (tzw. ogólne rozporządzenie de minimis).

W celu zapewnienia możliwości udzielania pomocy de minimis na podstawie rozporządzenia wydanego, zgodnie z art. 4a ust. 2 ustawy, przygotowano projekt przedkładanego rozporządzenia, którego celem jest zapewnienie możliwości udzielania pomocy de minimis na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2021 r. rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie udzielania pomocy de minimis na

organizację przedsięwzięć promocyjnych wspierających eksport, wydanego na podstawie art. 4a ust. 2 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, konieczne jest dostosowanie przepisów krajowych do nowych rozwiązań rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831.

Projektowane przepisy przewidują, że rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2021 r. w sprawie udzielania pomocy de minimis na organizację przedsięwzięć promocyjnych wspierających eksport będzie obowiązywało do 30 listopada 2024 r.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).
Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/konsultacje-publiczne-projektow-rozporzadzen-rady-ministrow-przedswiezecia-wspierajace-eksport/>

7. Projekt rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie wzoru kwestionariusza szacowania ryzyka zagrożenia dla życia lub zdrowia dziecka służącego stwierdzeniu zasadności zapewnienia dziecku ochrony w związku z przemocą domową (numer z wykazu: 19)

Projekt rozporządzenia jest wykonaniem upoważnienia ustawowego, zawartego w art. 12a ust. 8 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 424), dodanego ustawą z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1606), stanowiącego iż minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór kwestionariusza szacowania ryzyka zagrożenia dla życia lub zdrowia dziecka w związku z przemocą domową, służący stwierdzeniu zasadności zapewnienia przez pracownika socjalnego dziecku ochrony przez umieszczenie go u innej niezamieszkującej wspólnie osoby najbliższej w rozumieniu art. 115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2024 r. poz. 17), dającej gwarancję zapewnienia dziecku bezpieczeństwa i należytej opieki, w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka lub instytucjonalnej pieczy zastępczej, mając na względzie konieczność prawidłowej diagnozy sytuacji i stanu dziecka oraz udzielenia mu natychmiastowej ochrony, uwzględniającej jego potrzeby oraz ochronę danych osobowych, które mają być przetwarzane z wykorzystaniem kwestionariusza.

Biorąc pod uwagę konieczność dokonania przez pracownika socjalnego w uzgodnieniu z funkcjonariuszem Policji, a także lekarzem, ratownikiem medycznym lub pielęgniarką, oceny ryzyka zagrożenia dla życia lub zdrowia dziecka przed podjęciem decyzji o udzieleniu mu ochrony, należy, w drodze rozporządzenia, określić wzór kwestionariusza.

Projekt rozporządzenia zakłada określenie wzoru kwestionariusza szacowania ryzyka zagrożenia dla życia lub zdrowia dziecka służącego stwierdzeniu zasadności zapewnienia dziecku ochrony w związku z przemocą domową.

Załącznik do rozporządzenia określa wzór kwestionariusza szacowania ryzyka zagrożenia dla życia lub zdrowia dziecka służący stwierdzeniu zasadności zapewnienia dziecku ochrony w związku z przemocą domową, którego celem jest prawidłowa diagnoza sytuacji, stanu dziecka oraz udzielenie natychmiastowej ochrony, mając na względzie jednocześnie ochronę danych osobowych, które będą przetwarzane w związku z wykorzystaniem kwestionariusza.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap).
Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mrpips-w-sprawie-wzoru-kwestionariusza-szacowania-ryzyka-zagrozenia-dla-zycia-lub-zdrowia-dziecka-sluzacego-stwierdzeniu-zasadnosci-zapewnienia-dziecku-ochrony-w-zwiazku-z-przem/>

8. Projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury zmieniającego rozporządzenie w sprawie wydawania dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami (numer z wykazu: 1)

Projektowane rozporządzenie Ministra Infrastruktury zmieniające rozporządzenie w sprawie wydawania dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami stanowi wypełnienie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw transportu określonego w art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2023 r. poz. 622, z późn. zm.).

Nowelizacja rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 24 lutego 2016 r. w sprawie wydawania dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami (Dz. U. poz. 231 i 2252, z 2018 r. poz. 1062, z 2022 r. poz. 874 oraz z 2023 r. poz. 1081 i 2025) ma na celu wzmocnienie ochrony obywateli Białorusi poprzez dodanie wizy, o której mowa w art. 66 ust. 1a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2023 r. poz. 519 i 547) do katalogu dokumentów zawartego w § 9 ust. 11 rozporządzenia.

Rekomendowanym rozwiązaniem jest zmiana rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 24 lutego 2016 r. w sprawie wydawania dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami (Dz. U. poz. 231, z późn. zm.) przewidująca:

1) dodanie zapisu wskazującego, że obowiązkowi potwierdzenia danych i informacji zawartych w prawie jazdy w państwie wydania oraz obowiązkowi zwrotu prawa jazdy do państwa wydania, nie podlega zagraniczne krajowe prawo jazdy wydane w państwie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 8 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, jeżeli jego posiadacz uzyskał wizę, o której mowa w art. 66 ust. 1a tej ustawy;

2) doprecyzowanie, że ww. zagraniczne krajowe prawo jazdy będzie umieszczane w aktach ewidencyjnych kierowców z informacją o przyczynie wydania polskiego prawa jazdy, a dane i informacje zawarte w wydanym polskim prawie jazdy będą wprowadzane do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 16a ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mi-zmieniajacego-rozporzadzenie-w-sprawie-wydawania-dokumentow-stwierdzajacych-uprawnienia-do-kierowania-pojazdami-3/>

9. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie zmiany rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowego zakresu danych zawartych w deklaracjach podatkowych i w ewidencji w zakresie podatku od towarów i usług (numer z wykazu: 866)

Ustawą z dnia 16 czerwca 2023 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1598) wprowadzono obligatoryjny Krajowy System e-Faktur (KSeF). W związku z tym, należało dostosować JPK_VAT z deklaracją do nowych regulacji. Zmiany te wprowadzono rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 29 grudnia 2023 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie szczegółowego zakresu danych zawartych w deklaracjach podatkowych i w ewidencji w zakresie podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 13). Zgodnie z tym rozporządzeniem wprowadzono m.in. regulacje dotyczące wykazywania numeru identyfikującego fakturę w Krajowym Systemie e-Faktur w ewidencji sprzedaży i zakupu – od 1 lipca 2024 r. dobrowolnie, a od 1 stycznia 2025 r. – w ewidencji sprzedaży obowiązkowo.

W związku ze zdiagnozowanymi problemami związanymi z wydajnością systemu, podjęto decyzję o przesunięciu terminu wdrożenia KSeF. Ustawą zmieniającą ustawę o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (przekazana 23 maja 2024 r. do podpisu Prezydenta) wskazano odroczenie obowiązkowego KSeF na 1 lutego 2026 r. oraz utrzymano przewidziane w ustawie z 2023 r. dodatkowe półroczne odroczenia (do końca lipca 2026 r.) niektórych obowiązków związanych z KSeF, m.in. dotyczących wystawiania faktur z kasy rejestrującej. W związku z tym koniecznym stało się odroczenie przed 1 lipca

2024 r. terminów wprowadzenia do JPK_VAT z deklaracją rozwiązań dotyczących obowiązkowego KSeF wprowadzonych na mocy ww. rozporządzenia.

W związku z odroczeniem terminu wejścia w życie obowiązkowego KSeF, w projekcie rozporządzenia proponuje się odpowiednie dostosowanie terminów wejścia w życie zmian JPK_VAT z deklaracją dostosowujących plik do obowiązkowego KSeF:

- 1) odroczenie terminu na wykazywanie numeru KSeF faktury w ewidencji sprzedaży i zakupu – od 1 lutego 2026 r. – dobrowolnie, a od 1 sierpnia 2026 r. – w ewidencji sprzedaży obowiązkowo;
- 2) odroczenie do końca lipca 2026 r. ujmowania w JPK_VAT z deklaracją danych z paragonów uznanych za faktury uproszczone;
- 3) zmiana daty wejścia w życie rozporządzenia zmieniającego z 1 lipca 2024 r. na 1 lutego 2026 r.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mf-w-sprawie-zmiany-rozporzadzenia-zmieniajacego-rozporzadzenie-w-sprawie-szczegolowego-zakresu-danych-zawartych-w-deklaracjach-podatkowych-i-w-ewidencji-w-zakresie-podatku-vat/>

II. Ogłoszone akty prawne (Dziennik Ustaw RP)

W analizowanym okresie opublikowano 27. aktów prawnych, tzn. ustaw, rozporządzeń Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów i poszczególnych ministrów, obwieszczeń w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego. Z powyższych publikacji w zainteresowaniu pracodawców i przedsiębiorców znaleźć się mogą następujące akty prawne:

1. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 24 maja 2024 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu ustalania ryczału systemu podstawowego szpitalnego zabezpieczenia świadczeń opieki zdrowotnej
  - Rozporządzenie zostało opublikowane 27 maja 2024 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2024, poz. 792).
  - Rozporządzenie wydane zostało na podstawie upoważnienia zawartego w art. 136c ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146) i dokonuje zmian w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 22 września 2017 r. w sprawie sposobu ustalania ryczału systemu podstawowego szpitalnego zabezpieczenia świadczeń opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 70).
  - W rozporządzeniu uelastycznia się zasady uwzględniania certyfikatów akredytacyjnych przy ustalaniu ryczału, dzięki czemu wysokość finansowania została ściślej powiązana ze spełnianiem przez świadczeniodawcę określonych wymogów jakościowych, a w konsekwencji zasady te stały się również bardziej sprawiedliwe wobec świadczeniodawców.
  - Zgodnie z przepisami rozporządzenia korygowanie odpowiednim współczynnikiem wartości ryczału przyznanego na cały okres planowania będzie dotyczyć tylko świadczeniodawców, którzy we wskazanym terminie (tj. do końca drugiego miesiąca okresu planowania) prześlą płatnikowi certyfikat akredytacyjny ważny do końca okresu planowania. Natomiast w przypadku przekazania certyfikatu akredytacyjnego po upływie ww. terminu albo w przypadku utraty ważności certyfikatu przed końcem okresu planowania będzie on uwzględniany przy ustaleniu ryczału tylko w odniesieniu do odpowiedniej części tego okresu.

- Rozporządzenie wchodzi w życie 4 czerwca 2024 roku.
2. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 22 maja 2024 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szpitalnego oddziału ratunkowego
- Rozporządzenie zostało opublikowane 28 maja 2024 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2024, poz. 795).
  - Rozporządzenie realizuje upoważnienie zawarte w art. 34 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1541, z późn. zm.) i wprowadza zmiany w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 27 czerwca 2019 r. w sprawie szpitalnego oddziału ratunkowego (Dz. U. z 2024 r. poz. 336) (SOR).
  - Rozporządzenie wydłuża okres na dostosowanie SOR do wymagań w zakresie organizacji oraz lokalizacji SOR miejsca udzielania świadczeń nocnej i świątecznej opieki zdrowotnej oraz kwalifikacji ordynatora SOR (lekarza kierującego oddziałem). Termin ten zostanie przesunięty o 6 miesięcy tj. do dnia 31 grudnia 2024 r.
  - Rozporządzenie ma na celu wydłużenie o 6 miesięcy czasu na dostosowanie się podmiotów leczniczych do wymagań określonych w rozporządzeniu SOR w zakresie:
    - 1) organizacji w lokalizacji szpitalnego oddziału ratunkowego miejsca udzielania świadczeń nocnej i świątecznej opieki zdrowotnej;
    - 2) zapewnienia na stanowisku ordynatora SOR (lekarza kierującego oddziałem) lekarza posiadającego tytuł specjalisty w dziedzinie medycyny ratunkowej albo po drugim roku specjalizacji w dziedzinie medycyny ratunkowej, który kontynuuje szkolenie specjalizacyjne i posiada jednocześnie specjalizację lub tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii, chorób wewnętrznych, chirurgii ogólnej, chirurgii dziecięcej, ortopedii i traumatologii narządu ruchu, ortopedii i traumatologii, pediatrii, neurologii lub kardiologii - do dnia 31 grudnia 2024 r.
  - Zgodnie z § 16 pkt 1 rozporządzenia SOR do dnia 30 czerwca 2024 r. ordynatorem oddziału (lekarzem kierującym oddziałem) może być lekarz systemu. Po tym terminie na ww. stanowisku będzie mógł być zatrudniony wyłącznie lekarz:
    - posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie medycyny ratunkowej albo
    - po drugim roku specjalizacji w dziedzinie medycyny ratunkowej, który kontynuuje szkolenie specjalizacyjne i posiada jednocześnie specjalizację lub tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii, chorób wewnętrznych, chirurgii ogólnej, chirurgii dziecięcej, ortopedii i traumatologii narządu ruchu, ortopedii i traumatologii, pediatrii, neurologii lub kardiologii.
  - Rozporządzenie wchodzi w życie 12 czerwca 2024 roku.
3. Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 maja 2024 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie aplikacji legislacyjnej
- Rozporządzenie zostało opublikowane 28 maja 2024 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2024, poz. 796).
  - Rozporządzenie zmienia dotychczas obowiązujące rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie aplikacji legislacyjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1229), które reguluje szczegółowe zasady i tryb organizowania i odbywania aplikacji legislacyjnej prowadzonej przez Rządowe Centrum Legislacji.
  - W rozporządzeniu zdecydowano się na przywrócenie przedmiotu wykładów dotyczących wybranych problemów z zakresu prawa międzynarodowego, w tym wpływu prawnomiędzynarodowych zobowiązań Rzeczypospolitej Polskiej w dziedzinie praw

człowieka na proces tworzenia prawa. Ponadto rozporządzenie zakłada w § 4 w ust. 1 wprowadzenie otwartego katalogu przedmiotu wykładów.

- W celu zoptymalizowania rozwiązań organizacyjnych związanych z prowadzeniem aplikacji legislacyjnej wprowadza się zmianę w zakresie limitu aplikantów, nad którymi opiekę sprawuje patron. Regulacja zakłada, że patron będzie mógł sprawować opiekę nad nie więcej niż dwoma aplikantami (§ 10 ust. 2).
- Ponadto zmianie ulega skład komisji egzaminacyjnej. Rozporządzenie zmniejsza liczbę powoływanych członków komisji egzaminacyjnej z 6 członków do 4 członków (§ 13 ust. 2 pkt 2). W konsekwencji wprowadzenia ww. zmian w § 17 rozporządzenia przewidziano zmianę ust. 3 i 6 polegającą na zmniejszeniu obligatoryjnej liczby członków komisji obecnych na egzaminie do co najmniej trzech członków.
- W rozporządzeniu przewidziano zmniejszenie opłaty za uczestnictwo w aplikacji legislacyjnej. Na podstawie obecnie obowiązującego rozporządzenia opłata za uczestnictwo w aplikacji wynosi 5-krotność przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Natomiast zgodnie z zaproponowaną regulacją przewiduje się obniżenie wysokości opłaty za uczestnictwo w aplikacji do wysokości 4-krotności przeciętnego wynagrodzenia.
- Rozporządzenie wchodzi w życie 29 maja 2024 roku.